

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobců **a) Z. Š., b) M. Š. a c) J. P.**, všichni zast. Mgr. Libuší Betášovou, advokátkou se sídlem Broumov, Máchova 187, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem Opava, Kolářská 451/13, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 3. 2014, čj. 366/1.30/14/14.3, čj. 367/1.30/14/14.3 a čj. 368/1.30/14/14.3, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, čj. 366/1.30/14/14.3, čj. 367/1.30/14/14.3 a čj. 368/1.30/14/14.3, se z r u š u j í a věci se mu v r a c e j í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobcům náklady řízení v částce 23.645,- Kč, a to do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně Mgr. Libuše Betášové.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj (dále také jen „inspektorát práce“) ze dne 7. 1. 2014, čj. 13049/8.30/13/14.3, čj. 13048/8.30/13/14.3 a čj. 13050/8.30/13/14.3, kterými byla samostatně každému ze žalobců uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný uvedl, že inspektorát práce provedl ve dnech 4., 5., 18. a 25. 6. 2013 kontrolu u žalobců ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“) při šetření příčin a okolností pracovního úrazu P. Š., zaměstnance města Meziměstí. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností vyplývajících z předpisů na úseku bezpečnosti práce a bezpečnosti technických zařízení. Provedenou kontrolou byl u žalobců zjištěn nedostatek v dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí (dále jen „nařízení vlády č. 101/2005 Sb.“), a článku 10.2 přílohy k tomuto nařízení. K porušení citovaných ustanovení mělo dojít tím, že dne 30. 5. 2013 v prostoru areálu skladu stavebnin v Broumově, tř. Soukenická 325, nezajistili skladování dřevotřískových desek o rozměrech jedné desky 2,6 x 2m a o hmotnosti cca 60-70 kg tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout, přičemž uvedeného dne v cca 10.10 hod. došlo při manipulaci a odebírání k překlopení cca šesti dřevotřískových desek, které přirazily P. Š. na protější menší desky, čímž došlo k poškození jeho zdraví.

Žalovaný popsal průběh správního řízení, jehož výsledkem v prvním stupni byla rozhodnutí inspektorátu práce, kterým byli žalobci (každý samostatným rozhodnutím) uznáni vinnými ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce, kterého se měli dopustit tím, že neplnili povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí, neboť dne 30. 5. 2013 v prostoru areálu skladu stavebnin nezajistili skladování dřevotřískových desek o shora uvedených parametrech tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout a při manipulaci s nimi a jejich odebírání došlo v uvedený den k překlopení cca šesti dřevotřískových desek, v důsledku čehož došlo k poškození zdraví P. Š.

V reakci na odvolací námitky žalovaný vyslovil nesouhlas s hodnocením žalobců, že poslední větu bodu 10.2 přílohy nařízení vlády č. 101/2005 Sb. vytrhl z kontextu celého ustanovení a že tuto normu interpretoval extenzivně. Neshledal totiž žádný důvod ani smysl, proč by se povinnost skladování a stohování měla vztahovat pouze na skladování v regálu a nikoliv už mimo něj, když v každém případě jde obecně o úpravu bezpečného skladování a manipulaci s materiálem a břemeny, jak vyplývá i z nadpisu bodu 10 předmětné přílohy. Dle jeho názoru je nesmyslné a nelogické, aby zákonodárce zakazoval určité nebezpečné skladování pouze v regálu, ale mimo regál, na jiném místě (například na podlaze) by už takové nebezpečné skladování toleroval a dovoloval. Nadto to nevyplývá ani ze samotné věty, která danou povinnost upravuje. Poznamenal, že žalobci poukázali na vnitřní provázanost jednotlivých bodů 10.1 – 10.5, avšak opomněli se zabývat bodem 10.1, který upravuje „směsku“ různých povinností, které spolu nemusí vůbec souviset. Jednotlivé body pak ani neobsahují žádný nadpis, z něhož by bylo jednoznačně zřejmé, jakou problematiku či povinnost ten který bod upravuje.

Žalovaný nesouhlasil ani s námitkou, že předmětné desky byly skladovány správně, bezpečně a v dostatečném úhlu tak, aby se nemohly sesunout, resp. překlopit. Uvedl, že z provedeného dokazování vyplynulo, že skupina předmětných dřevotřískových desek „byla postavena jednou stranou na betonové podlaze, desky byly opřeny svou zadní stěnou o kovovou konstrukci skladu a s malým úhlem opření, přičemž v přední části této skupiny desek ve směru odebírání desek, nebyla žádná zábrana proti jejich pádu, či nějaké zajištění, např. provazem nebo řetězem, aby bylo

zabráněno eventuálnímu překlopení, resp. sesunutí desek do prostoru, kde se běžně pohybují do skladu vstupující zákazníci“. Byť v daném případě došlo k sesunutí či překlopení desek nevhodnou a nedovolenou manipulací, žalobci tím, že nijak desky nezajistili a nezabezpečili, neeliminovali a neodstranili riziko sesunutí či překlopení. Navíc zcela opominuli např. i působení fyzikálních jevů (silný závan větru při otevřených dveřích do skladu, průvan, mokrá, zamrzlá či znečištěná podlaha, podmočení desek, silný otřes země či budovy, atd.), i zavadění o desky při pohybu (kohokoliv) ve skladu, z čehož vyplývá, že možné riziko sesunutí desek zde jednoznačně existovalo.

K otázce jakým způsobem skladovat věci obdobné povahy žalovaný odkázal na českou technickou normu ČSN 26 9030 „Manipulační jednotky - Zásady pro tvorbu, bezpečnou manipulaci a skladování.“. K tomu dodal, že obecně nejsou technické normy závazné, avšak jestliže je norma vydaná a upravuje minimální požadavky v dané problematice, minimální standardy například v oblasti bezpečnosti, stává se závazným předpisem. Obecný odkaz na závaznost (mimo jiné) technických norem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci obsahuje také ustanovení § 349 odst. 1 zákoníku práce. Žalovaný v této souvislosti citoval ze zmíněné ČSN čl. 4.1.1, 4.4.6 a 4.4.8., které dle jeho názoru žalobci rovněž porušili, avšak v předmětném správním řízení jim tato porušení nejsou kladena za vinu.

Žalovaný uzavřel, že ze systematického členění uvedené technické normy (viz body 4.4 Stohování, 4.6 Regály) vyplývá, že porušená povinnost, která je žalobcům kladena za vinu, zakotvená v bodu 10.2 přílohy nařízení vlády č. 101/2005 Sb. se nemůže týkat a netýká pouze skladování v regálech, ale také skladování stohováním. Posuzoval rovněž výši uložené sankce a kritéria pro její stanovení a dospěl k závěru o její přiměřenosti.

Včas podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání zákonnosti shora uvedených rozhodnutí, navrhli jejich zrušení a vrácení věcí žalovanému k dalšímu řízení, event. žádali, aby soud upustil od pokut těmito rozhodnutími uložených. Nezákonnost napadených rozhodnutí spatřují v nesprávném výkladu aplikované právní normy.

Žalobci předně namítají, že neporušili § 4 odst. I. nařízení vlády č. 101/2005 Sb., bod 10.2 přílohy k tomuto nařízení vlády, vztahující se k povinnosti, že materiál a předměty musí být skladovány a stohovány tak, aby se i při ukládání, manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout. Toto nařízení vlády, resp. jeho příloha, bod 10, se týká skladování a manipulace s materiálem a břemeny.

Správní orgán dle žalobců vytrhl poslední větu bodu 10.2 „manipulační jednotky, materiál a předměty musí být skladovány a stohovány tak, aby se i při ukládání, manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout“ z kontextu celého ustanovení, které však ukládá toliko povinnosti týkající se skladování v regálech, což není předmětem tohoto sporu. Žalovaný proto dle žalobců interpretoval danou normu nepřiměřeně extenzivně a aplikoval ji nesprávně.

K právnímu posouzení, že na daný skutkový stav lze aplikovat ČSN 26 9030 „Manipulační jednotky - Zásady pro tvorbu, bezpečnou manipulaci a skladování“, konkrétně bod 4.4 Stohování, 4.6 Regály, žalobci namítají, že dle § 4 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb. nejsou české technické normy obecně závazné. Pokud by závaznost technických norem pro žalobce vyplývala z § 349 odst. 1 zákoníku práce, potom namítají, že žádné ustanovení ze žalovaným citované ČSN 26 9030 není aplikovatelné na daný skutkový stav.

Ze systematického členění uvedeného v ČSN 26 9030 (viz body 4.4 Stohování, 4.6 Regály) vyplývá, že žalovaným konstatované porušení povinnosti ze strany žalobců zakotvené v bodu 10.2 přílohy nařízení vlády č. 101/2005 Sb., se nemůže týkat a netýká pouze skladování v regálech, ale také skladování stohováním, potom žalobci odkazují na ČSN 26 0002 „Manipulace s materiálem – názvosloví“, která stanoví základní definici pojmů v oblasti manipulace s materiálem. V této normě je pod bodem 73 definován pojem „stohování“, kterým se rozumí „bezpečné ukládání manipulačních jednotek na sebe do vrstev“. Předmětné dřevotřískové desky však stohovány nebyly. Ani z jiných ustanovení ČSN 26 9030 nevyplývá, jakým způsobem mají být dřevotřískové desky o rozměrech jedné desky 2,6 x 2 m a o hmotnosti cca 60-70 kg skladovány. Z uvedeného je dle žalobců zřejmé, že tuto (ale ani žádnou jinou českou technickou normu) na daný skutkový stav aplikovat nelze, a to ani podpůrně.

Žalobci závěrem z důvodu opatrnosti, pokud by soud došel k závěru, že na daný případ ustanovení bodu 10.2 přílohy k nařízení vlády č. 101/2005 Sb. aplikovat lze, namítají, že závěr žalovaného, že nezajistili skladování dřevotřískových desek tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout, je rovněž nesprávný. Žalobci skladovali dřevotřískové desky bezpečně, „opřené delší stranou o zem, kratší o podpěru, v dostatečném úhlu tak, aby se nemohly sesunout, respektive překloupit“. Desky byly uskladněny pod přímým dozorem obsluhy skladu, a to tak, aby nemohlo dojít k manipulaci s deskami třetí osobou bez vědomí žalobců. Manipulace s deskami byla vždy stejná, s deskami manipulovali pouze žalobci, přičemž postup byl takový, aby při manipulaci k sesunutí desek dojít nemohlo. Správní organ nepředložil žádný důkaz, že postup při skladování a manipulaci s deskami byl takový, že k sesunutí při ukládání, manipulaci nebo odebírání dojít mohlo.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Dodal, že setrvává na výkladu ustanovení bodu 10.2 přílohy nařízení vlády č. 101/2005 Sb. a odmítl, že by šlo o nesprávný a extenzivní výklad tohoto ustanovení.

Při jednání soudu konaném dne 19. 3. 2015 setrvaly obě strany sporu na svých skutkových tvrzeních, právních závěrech a procesních návrzích.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu shledal důvodnou.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že inspektorát práce provedl u žalobců kontrolu dodržování povinností vyplývajících z předpisů na úseku bezpečnosti práce a bezpečnosti technických zařízení, a to v návaznosti na šetření příčin a okolností pracovního úrazu P. Š., zaměstnance města Meziměstí. Žalobci podnikají společně na základě smlouvy o sdružení.

Výsledky kontroly byly shrnuty v protokolu ze dne 25. 6. 2013, zn. 9241/8.42/13/15.4. Dne 9. 10. 2013 vydal inspektorát práce příkazy, kterými byly žalobcům uloženy pokuty ve výši 15.000,- Kč a náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Po podání odporu proti nim bylo ve správním řízení pokračováno a dne 5. 11. 2013 proběhlo ústní jednání.

Inspektorát práce vyslechl k věci dne 5. 11. 2013 žalobce J. P. a dne 11. 12. 2013 svědky M. K. a P. Š. (zaměstnance Technických služeb města Meziměstí).

Dne 7. 1. 2014 vydal inspektorát práce rozhodnutí čj. 13049/8.30/13/14.3, čj. 13048/8.30/13/14.3 a čj. 13050/8.30/13/14.3, kterými uznal žalobce vinnými ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce a uložil každému z nich pokutu ve výši 15.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti uvedeným rozhodnutím podali žalobci odvolání, která žalovaný zamítl žalobou napadenými rozhodnutími. Všechna tři rozhodnutí inspektorátu práce i rozhodnutí žalovaného o odvolání jsou obsahově totožná i ukládají žalobcům totožné sankce, proto podali proti nim společnou žalobu.

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce se právnická osoba dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že neplní povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, v nařízení vlády o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, nařízení vlády o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky a nařízení vlády o bližších požadavcích na zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v prostředí s nebezpečím výbuchu. Dle ustanovení § 35 odst. 2 téhož zákona se na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, vztahují ustanovení o odpovědnosti a postihu právnické osoby,

Dle § 4 odst. 1 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., pracoviště a pracovní prostředí, s výjimkou pracovišť na zemědělsky obhospodařovaných pozemcích a příjezdových polních cestách k nim, pracovišť užívaných při práci v lese, pracovišť obdobného charakteru a pracovišť na stavebách určených pro plnění funkcí lesa, musí splňovat další podrobnější požadavky, které jsou stanoveny v příloze k tomuto nařízení.

Článek 10.2 přílohy k nařízení vlády č. 101/2005 Sb. stanoví, že rozměry a druh manipulačních jednotek a způsob jejich bezpečného zakládání do regálu musí odpovídat požadavkům uvedeným v průvodní dokumentaci regálu. Regály musí být trvale označeny štítky s uvedením největší nosnosti buňky a nejvyššího počtu buněk ve sloupci. Manipulační jednotky, materiál a předměty musí být skladovány a stohovány tak, aby se i při ukládání, manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout.

Jak je již uvedeno shora, inspektorát práce provedl u žalobců kontrolu dodržování povinností vyplývajících z předpisů na úseku bezpečnosti práce v návaznosti na šetření příčin a okolností úrazu, který se stal P. Š. (zákazníkovi žalobců). Každý ze žalobců byl samostatným rozhodnutím uznán vinným ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce, kterého se měli dopustit tím, že nesplnili povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí.

Při posuzování porušení povinností týkající se pracoviště a pracovního prostředí (stanovené v zákonu o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, v nařízení vlády o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, i v návaznosti na zákoník práce) nelze pominout, že se v daném případě úraz nestal zaměstnanci žalobců (ani nikomu ze žalobců), ale stal se třetí osobě (zákazníku). Není proto možno argumentovat, jak činí správní orgány, úrazem této třetí osoby, která (jak se i oba účastníci shodli) manipulovala s předmětnými deskami nedovoleně, neoprávněně a nevhodně. Řádné plnění povinností zaměstnavatele (nebo podnikající osoby) týkajících se pracoviště a pracovního

prostředí ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce (jehož porušení a žádné jiné je žalobcům vytýkáno) je nutno zkoumat ve vztahu k pracovníkům (resp. zaměstnancům) a posuzovat, zda pracoviště a pracovní prostředí splňuje požadavky, které stanoví relevantní předpisy. V daném případě šlo o posouzení, zda kontrolované pracoviště splňuje stanovené podmínky, konkrétně (tj. z pohledu vytknutého nedostatku spočívajícího v tom, že žalobci nezajistili skladování dřevotřískových desek tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout – k tomu viz níže), zda je pracovní postup (zde manipulace s předmětnými deskami) zabezpečen takovým způsobem, aby nebylo ohroženo zdraví a bezpečnost práce těchto osob, a zda osoby oprávněné k manipulaci s materiálem byly i řádně proškoleny a poučeny o správném postupu při manipulaci. Tomu však oba správní orgány pozornost nevěnovaly a touto zásadní otázkou pro posouzení porušení zmíněného ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce se vůbec nezabývaly.

Dále je nutno připomenout, že žalobci byli uznáni vinnými nikoliv za nesprávné skladování dřevotřískových desek samostatně (tj. za skladování samo o sobě), ale za jejich skladování ve spojení s manipulací. Ve výroku rozhodnutí inspektorátu práce (který žalovaný rozhodnutím o odvolání potvrdil), je totiž výslovně uvedeno, že žalobci byli uznáni vinnými ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce, kterého se měli dopustit tím, že v prostoru areálu skladu stavebnin nezajistili skladování dřevotřískových desek tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout. Přesto oba správní orgány odůvodňují svůj závěr o porušení povinnosti žalobců zejména poukazem na nesprávné skladování (samo o sobě), tj. že ve směru odebírání desek nebyla žádná zábrana proti pádu desek, či nějaké zajištění, aby bylo zabráněno eventuálnímu překlopení, resp. sesunutí do prostoru, kde se běžně pohybují do skladu vstupující zákazníci. Pro konstatování porušení povinnosti žalobců při samostatném skladování předmětných desek však inspektorát práce ani žalovaný neshromáždily dostatečné podklady. Konkrétně nebylo dostatečně zjištěno a zadokumentováno, pod jakým konkrétním úhlem byly desky složeny (je uvedeno pouze „malý úhel opření“), zda i při zjištěné váze desek vůbec mohlo dojít k jejich samovolnému sesunutí působením fyzikálních jevů, atd. Žalovaný uvádí pouze hypoteticky, že se tak mohlo stát vlivem silného závanu větru, průvanu, v důsledku mokré, zmrzlé či znečištěné podlahy, podmočením desek, v důsledku silného otřesu země či budovy, zavadění o desky kýmkoliv apod.). Uváděné skutečnosti však správní orgány nezjišťovali ani vlastním zkoumáním, ani odborným posouzením a je tedy otázkou, zda by k překlopení či sesunutí desek bez manipulace s nimi vůbec dojít mohlo.

Nutno tedy konstatovat, že žalovaný a před ním i inspektorát práce se ve svých rozhodnutích pro závěr, že žalobci nesplnili povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí, nezabývali zcela zásadními otázkami pro toto řádné posouzení z pohledu jimi aplikovaného písm. q) předmětného § 30 odst. 1 zákona o inspekci práce. Navíc pak ke svému závěru o porušení povinnosti žalobců spočívajícím v nezajištění skladování dřevotřískových desek tak, aby se při manipulaci nebo odebírání nemohly sesunout (tj. porušení povinnosti při skladování desek ve spojení s manipulací s nimi), uvádějí důvody vztahující se k porušení povinnosti týkajících se samotného skladování těchto desek (bez manipulace s nimi). Rozhodnutí je proto i vnitřně rozporné.

Za popsané situace tedy krajský soud uzavírá, že rozhodnutí správních orgánů o tom, že žalobci spáchali správní delikt na úseku bezpečnosti práce podle

ustanovení § 30 odst. 1 písm. q) zákona o inspekci práce, kterého se měli dopustit tím, že nesplnili povinnosti týkající se pracoviště a pracovního prostředí, je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů.

Za daného stavu se další žalobní námitky staly bezpředmětnými (některé pak předčasnými) a krajský soud se proto jimi již dále nezabýval.

S ohledem na uvedené krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí pro vady řízení a nezákonnost a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byli úspěšní žalobci, krajský soud jim proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši celkem 12.000,- Kč (tj. za žalobu 3 x 3.000,- Kč a žádost o přiznání odkladného účinku žalobě 3 x 1.000,- Kč) a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátkou, jejíž odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ta učinila ve věci tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žalobního návrhu a stanovisko k vyjádření žalovaného) po 3.100,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ advokátního tarifu), k tomu má nárok na úhradu 3 režijních paušálů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Dále jí přísluší náhrada za promeškaný čas 6 půlhodin (po 100,- Kč) a náhrada jízdného z Broumova do Hradce Králové a zpět osobním automobilem ve výši 845,- Kč (§ 11 vyhl. č. 484/2000 Sb. a § 13 odst. 3 a § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Krajský soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit do rukou zástupkyně žalobců, neboť jde o advokátku. (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. března 2015

Mgr. Marie Kocourková
předsedkyně senátu